

ОДЛУКА О ПЛАТНОМ НАЛОГУ

У ситуацији када првостепени суд одржи на снази у целости платни налог, не може иустовремено одлучивати о таквом потраживању и као о тужбеном захтеву.

Из образложења: Првостепеном пресудом одржан је на снази платни налог суда, те је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за неовлашћено коришћење пољопривредног земљишта у државној својини, исплати динарску противвредност 1.661,44 евра по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом на укупан износ главнице у висини ескотне стопе коју одређује Европска централна банка обрачунатом на исти начин рачунајући од 26. јануара 2012.г. па до исплате, те је приговор туженог одбијен, а тужбени захтев тужиоца усвојен. Решењем другостепеног суда укинута је наведена пресуда и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење, јер је утврђено да је изрека пресуда нејасна и неразумљива. Наиме, одредбом чл. 458 став 4 ЗПП прописано је да ће суд у одлуци о главној ствари одлучити да ли се платни налог у целини или делимично одржава на снази или се укида. У побијаној пресуди првостепени суд одржава на снази платни налог од 31.01.2012.г., одбија приговор туженог и поново обавезује туженог на исплату утуженог износа усвајајући тужбени захтев тужиоца, иако платни налог већ садржи обавезујући део.

У ситуацији када првостепени суд одржи на снази у целости платни налог, не може иустовремено одлучивати о таквом потраживању и као о тужбеном захтеву. Према одредби чл. 458 став 4 ЗПП суд ће у одлуци о главној ствари одлучити да ли се платни налог у целини или делимично одржава на снази или се укида. Ако се платни налог одржава на снази у целини, у том случају он садржи и обавезујући део, па је недопуштено по приговору на платни налог када се приговор одбија, поново одлучивати о тужбеном захтеву, јер на тај начин о истој правној ствари постоје две извршне исправе (платни налог и пресуда). О тужбеном захтеву суд ће одлучивати онда када усвоји приговор туженог или га усвоји делимично, у ком случају ће платни налог у целости или делимично ставити ван снаге сходно чл. 460 став 4 ЗПП.

(Пресуда Основног суда Сомбор П. 804/12 од 11. јуна 2012.г. и пресуда Вишег суда у Сомбор Гж. 5/13 од 8. јануара 2013.г.)